

VESPRADES D'ESTIU AL CORRAL DE LA TIA MARUJA

PAQUI ALBEROLA GIMÉNEZ

Taller de costura. A l'esquerra podem veure la tia Maruja.

Quantes vesprades d'estiu
cadires baixetes fent rotlle
al corral de la tia *Maruja*.

Quan s'iniciaven les vacances d'estiu, una processó de cadires s'enfilava per la carretera, en direcció cap a casa la tia *Maruja*. Cadascuna de les alumnes portàvem la nostra pròpia cadira que es quedava en dipòsit durant els mesos de juliol i agost, que era el període que duraven les classes de costura, de dilluns a divendres, en horari de 5 a 7 de la vesprada.

El sistema d'ensenyança de la tia *Maruja* era el modelatge; començava una labor: punt de

creu, mig punt, punt de cadeneta, punt iugoslau, un trau, un calat, un brodat, un solsit...i ens mostrava com havíem de seguir.

Els esgarrats i forats desapareixien
i els solsit esdevenien invisibles,
en passar per les seues mans.

Encara que no era un sistema reglat d'ensenyança, es podien distingir una sèrie de nivells progressius associats al tipus de tela i a la labor realitzada.

El nivell inicial corresponia a la confecció del que anomenava "primer drapet" de tela de panamà (estoreta), un teixit més gruixut amb

una trama uniforme i distingible per a mans inexpertes.

Li seguia el “segon drapet” que requeria ja més habilitats, no sols pel tipus de tela, molt més fina, sinó també pel tipus de labor més complicada.

Al nivell avançat arribaven les més majors que marcaven o brodaven, directament sobre la tela o sobre un canemàs, a mà o amb un teler, bosses de pa, tapets, tovalloles, llençols i mocadors amb inicials, entre altres peces de roba de la llar que formarien part del seu dot.

Dins les seues carpetes blaves
s'amagaven dibuixos
d'animals i flors,
lletres de l'alfabet i sanefes,
tots esperant ser escollits
per a fer-se visibles
en les nostres teles.

Les classes de costura d'estiu de la tia *Maruja* es van iniciar en la dècada dels anys 60 per iniciativa d'un grup reduït d'amigues adolescents que li van demanar, atès les seues grans habilitats en la matèria, que els ensenyara a cosir. El cercle es va anar ampliant i espaiant-se, estiu rere estiu, durant més de 40 anys.

Per les seues classes hem anat passat nombroses generacions de xiquetes i jovenetes del poble, per aprendre amb major o menor fortuna, però, de segur, que totes conservem multituds de records entranyables i anècdotes per contar d'aquelles vesprades d'estiu.

Hi ha persones que irradien bondat,
i que sense pretendre-ho,
sense saber-ho,
ens deixen una empremta.
La tia *Maruja* n'era una.

Maria Antonia
Villegas
Sánchez

